

Altay Tankı'nda dönen dolaplar

AKP'nin 'Altay Tankı' diye ortalığı ayağa kaldırmasına rağmen ortada ne tank motoru ne de elektronik harp sistemleri mevcut. Güney Kore'den para ile alınmış gövde tasarımı var sadece.

SEMİH ARDIÇ'IN HABER YORUM'U 7'DE

TR724

Şampiyonluk kadar heyecanlı rekabet

Bir sezon daha geride kalırken gözler bir kez daha Messi ve Ronaldo arasındaki rekabete çevrildi. Ronaldo için mükemmel geçen sezonda Messi'nin tek tesellisi ise gol kralığı.

EFE YİĞİT'İN DOSYASI 18'DE

GÜNLÜK E-GAZETE — SAYI: 206 12 HAZİRAN 2017 PAZARTESİ WWW.TR724.COM — @TR724COM

HANCILARLA YOLCULAR ARASINDA

Ortadoğu'da savaş çıkar mı?

Ortadoğu'da köklü hanedanlar ve aşiretlerden müteşekkil 'hancılar' var, bir de siyasetle güç kazanan 'yolcular'. Hancılar 'istikrar' vaat ederken, yolcular 'siyaset' vaat ediyor. Karşılığında talep ettikleri de bu. Bu sebeple Mısır'da darbe yapan El Sisi, rotasını Suudi

Arabistan'a kırdı ve Kral'ın desteğini aldı. Muhammed Mursi'nin ise en büyük hatasının, yani askeri darbeyi kaçınılmaz kılanın, İran'la ilgili tutumu olduğu ifade ediliyor. Arap Baharı'nın 'siyaset' yolunu zorlaması, 'istikrara' kavuşmuş iktidarları yerinden oynatması, bu

sebeple 'hancılar' için tehlikeli. Hem bütün devletler aynı şekilde davranıyor aslında: Riski en aza indirerek en fazla kazanmak. Ancak bazen 'kalıcı barışı ancak savaşlar sağlar' diyenlerin sesi yükseliyor. Kulak kabartmamak lazım...

KEMAL AY'IN YORUMU 2, 3 VE 4'TE

249 şehit psikolojik harp zayıyatı mı?

"15 Temmuz darbe girişimi"nin adı 1. yılı dolmadan değişmeye başladı. "15 Temmuz kontrollü darbe girişimi" mi desek? "15 Temmuz Kumpası" mı? Yoksa "15 Temmuz tiyatrosu" mu? Belki de hepsi. Eğer Erdoğan "öğlen saatlerinde öğrendim" dediği girişimle ilgili TV'lere açıklama yapsaydı darbe girişimi daha öğle saatlerinde bitecekti. TSK tedbir alacak, asker

sokağa çıkmayacak, darbe önlenecekti ama yukardaki yüz binlerce masuma kıyım bahanesi bulamayacaktı. Erdoğan, 249 şehidin acısıyla insanları 25 gün her akşam sokaklara döktü. Sabahlara kadar konvoylar tertipledi. Psikolojik bir harp yaptı. Cemaat'e karşı soykırımı yapmak için medyasıyla beraber nefret pompaladı. Muhalefeti bile peşine taktı.

VEYSEL AYHAN'IN YORUMU 5'TE

O bir 15 Temmuz 'merasim'i miydi?

15 Temmuz gecesi Karargâh'taki olaylarda yer alan askerlerin çoğunun, "Genelkurmay Başkanlığı'na bir terörist saldırı olacağı, bizim de komutanların emniyetini sağlayacağımız söylendi" demesi dikkat çekici.

AHMET DÖNMEZ'İN ANALİZİ 9'DA

Katar diye yazılır kasa diye okunur

Gündem yoğun... İçeride dışarıda önemli gelişmeler yaşanıyor. Sadece başlıklar halinde alt alta yazılsa sayfalar tutar. Erdoğan'ın ise şu sıralar tek bir gündemi var: Katar... Bu mesele hayati öneme sahip Erdoğan için... Meseleyi şöyle özetlemek mümkün aslında: Katar diye yazılır kasa diye okunur.

VEHBİ ŞAHİN YAZDI, 14'TE

Millî orduya kumpası kim kurdu?

MAHMUT AKPINAR YAZDI, 4'TE

Katar düşerse Erdoğan yere kapaklanır

BARIŞ FEHMİ OK YAZDI, 15'TE

KEMAL AY

KemalAy@Tr724.com

HANCILARLA YOLCULAR ARASINDA Ortadoğu'da savaş çıkarmı?

Usta gazeteci Cengiz Çandar'ın Mezopotamya Ekspresi kitabında Ortadoğu'yu anlamak adına çok ilginç bir anekdot vardı. Çandar'ın gençliğinde çıktığı, biraz da 12 Eylül şartlarında çıkmak zorunda kaldığı Ortadoğu serüveni sonraları Irak'ın Cumhurbaşkanı da olacak Celal Talabani ile dostluk kurmalarını sağlar. Bir gün ikili dostane bir yemek yerken Celal Talabani konuyu Türkiye'ye ve o dönemde adı ön plana çıkan Abdullah Öcalan'a getirir. Kürt siyasetçi Talabani, Abdullah Öcalan'ın soylu bir aileden gelmediğini, bunun için de Türkiye'deki Kürtlerin onun peşinden gitmesine bir hayli şaşırıldığını ifade eder.

Nitekim Talabani ailesi Irak'ın en köklü Kürt ailelerinden birisi. Aileden çok sayıda siyasetçi çıkmış. Kuzey'de ise Barzani ailesi aynı şekilde uzun yıllar ülke siyasetinde etkili olmuş. Resmî olarak 'otonom' bir yönetim olarak tanınmamışlar ancak bir zamanların Avrupalı prensleri gibi siyasette sözleri geçmiş aileler. Arap dünyasında da 'aileler' önemlidir. 1900'lerin başında Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılışını seyreden önemli Arap aileler, Ortadoğu'yu şekillendirme projesi

hâline gelen Birinci Dünya Savaşı sırasında bölgedeki hâkim Avrupalı güçlerle anlaşarak iktidar elde etmişlerdi. Bu ülkeler bir süre İngiliz ya da Fransız idaresinde kaldıktan sonra 'bağımsızlıklarını' da ilân edebildiler. Katar mesela onlardan birisi. Al Tani ailesi, bir asırdan fazla süredir o bölgedeki ticareti ve siyaseti yönetirken, Katar ancak 1971'de İngiltere'den ayrılabilirdi.

ORTADOĞU'NUN RENKLERİ

Soyluluk özellikle Körfez ülkelerinde ve onların etkilediği geniş coğrafyada önemli bir unsur. 'Aşiretler' ya da 'kabileler' arasında süren güç mücadeleleri Ortadoğu'nun bir gerçeği. Ancak bu aynı zamanda kimsenin vazgeçemediği bir düzen. Şöyle düşünün: Şehirlerdeki mafya mücadelelerinden aslında en fazla mafya gruplarının kendileri zarar görür. Sürekli kelle koltukta yaşanır, en yakınlar kaybedilir, sadece 'savunmaya' bir ton para harcanır. Ancak bu düzenden vazgeçmek istemez kimse, zira 'düzen' aynı zamanda müthiş bir kazanç vesilesidir.

Ortadoğu'daki ilişkiler de bu çeşit bir 'omerta'ya

Türkiye, ABD'nin İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Avrupa'yı demokrasinin 'beşiği' olarak yeniden kurgulamak üzere yaptığı Marshall Yardımları'ndan payını almış ve kısa süre içinde çok partili demokrasiye geçmeyi kararlaştırmış. Körfez ülkelerinde ise klasik Padişah-Teba modeli işlemeyi sürdürmüş, böylece 'risk' en aza indirilmiş.

Osmanlı'nın yıkılışıyla yeni bir hüviyete kavuşan ve Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra Türkiye Cumhuriyeti'ne çok benzer şekilde 'modern bir devlet' inşa etmeye çalışan İran, 'siyaset' konusunda bölgede önemli bir 'vaka'.

dayanıyor. Ancak Ortadoğu'da farklı renk ve desenler de mevcut. Türkiye ve Mısır gibi ülkeler, doğrudan 'soylu hanedanların' yönettiği ülkeler değil. Suriye, Irak ve Libya da Birinci Dünya Savaşı'ndan ve Batı'nın yörüngesinden çıktığından bu yana çeşitli darbelerle ve devrimlerle farklı yönere ilerlemiş. İçeride çeşitli dinamikler ortaya çıkmış ve iktidar bölüşümleri yaşanmış. Mesela Türkiye, ABD'nin İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Avrupa'yı demokrasinin 'beşiği' olarak yeniden kurgulamak üzere yaptığı Marshall Yardımları'ndan payını almış ve kısa süre içinde çok partili demokrasiye geçmeyi kararlaştırmış. Körfez ülkelerinde ise klasik Padişah-Teba modeli işlemeyi sürdürmüş, böylece 'risk' en aza indirilmiş.

Öte yandan bölgede bir de 'siyasal İslamcılar' diye bir gerçek var. Çünkü 'soyluluk' dışında iktidar ve güç elde etmenin bir başka yolu da 'siyaset'. Siyasetin bir 'düzen' olarak görüldüğü Ortadoğu ülkelerinin ortak özellikleri arasında 'Batılılaşma' dediğimiz toplumsal dinamik rol oynuyor. Buraya İran'ı da dâhil edebiliriz sözgelimi. Osmanlı'nın yıkılışıyla yeni bir hüviyete kavuşan ve Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra Türkiye Cumhuriyeti'ne çok benzer şekilde 'modern bir devlet' inşa etmeye çalışan İran, 'siyaset' konusunda bölgede önemli bir 'vaka'. Zira ilk döneminde ciddi anlamda Batılılaşma yolunda adım atan, hatta bu çabalarıyla kültürel olarak etki edebildiği Afganistan, Hindistan bölgesini de peşinden sürükleyen İran, 1979'la

birlikte 'siyaset' imkânını bitirdiğini ilân etmişti. Bu da bölgede önemli bir 'kırılmayı' beraberinde getirdi.

1980'LERDEN BUGÜNE KIRILMALAR

Bu kırılmanın sebebi önce İran'la Irak'ın ardından da Suudi Arabistan'ın bölgede 'iki kutup' olarak ortaya çıkması. Sünni-Şii savaşı gibi algılanan ancak özünde düpedüz 'iktidar mücadelesi' olan kavgada, İran da Suudi Arabistan da işlerine yarayacak hemen her projeyi desteklemiş görünüyor. İran, devrimin hemen ertesinde başlayan ve 8 yıl süren Irak savaşıyla birlikte, Suriye ve Irak başta olmak üzere bölgede nüfuzunu arttırmaya çalışırken, Suudi Arabistan da zamanla kendisine karşı bir tehdit olarak gördüğü İran'ı "dengelemeye" uğraştı. Bu süreçte Körfez ülkelerindeki Şii nüfus, 'potansiyel İran ajanı' muamelesi görürken, özellikle Suriye ve Irak'taki Sünni nüfus İran politikalarından etkilenen yönetimler eliyle zulme maruz kaldı, radikalleştirildi. Bu çekişme bize bir de şunu öğretti: Toplumsal hissiyat, 'kullanışlı sponsorlar' eliyle pişirilerek rahatlıkla sıcak çatışmaya dönüştürülebiliyor.

1979'la birlikte Ortadoğu'da yükselen tek 'değer' İran değildi. Sovyet İşgali'ne karşı Afganistan'da direnişin simgesi hâline gelen 'İslamcı militanlar' zaman içerisinde 'kullanışlı' bir varlık olarak görüldü. Oradaki 'militan ruhu' sadece silahlı terörizmi değil, siyasal İslamcılığı da etkiledi. Adeta Arap dünyasında-

Kısaca 1980'lerden itibaren Ortadoğu'da şu dinamiklerin hâkim olduğunu söylemek mümkün böylece: Sünni (görünümü) Arap hanedanları, İran ve Şii (ideoloji) etkisi, (yoğun İsrail karşıtı) siyasal İslamcılık, Suudi Arabistan kaynaklı Vahhabilik (püritanlık), İsrail etkisi, (köklü) Arap milliyetçiliği, radikal terör ve genel olarak 'günlük şiddet' (Lübnan iç savaşı, Suriye iç savaşı, Yemen savaşları...).

ki 'siyaset' yeni bir 'ruh' kazanmıştı. Buradaki en keskin dönüşümü Filistin meselesinde görmek mümkün. İsrail'in bölgedeki varlığına karşı uzun yıllar 'hak talebiyle' sol-sosyalist örgütler Filistin davasına destek verirken, 'İslamcılık' 1980'lerden itibaren Filistin davasının yeni 'hamisi' hâline gelecekti. İşin içinde İsrail'in olması sebebiyle İran da Filistin davasına destek veren ülkelerden biri oldu.

İsrail'in Arap ülkelerini çeşitli savaşlarda 'bozguna' uğratması, siyasal İslam'ın İsrail vurgusunu arttırdı. 'Siyaset' eninden sonunda kitlesel destek alma mücadelesiydi ve 'demokrasi' bir Batılı oyunu olsa da, 'düzen' şimdilik bunu gerektiriyordu. Şöyle izah edeyim: Mümtaz'er Türköne (Allah hapishane günlerinde sabır ve metanet lütfeyesin), İslamcılığın Doğuşu kitabında, Namık Kemal'in 'İslamcı' oluşunu, kitlenin İslamî değerlere sahip olmasına bağlar. Yani aslında Namık Kemal bir ideolojik temele sahip değildi, derdi 'vatanı kurtarmaktır' ve bunun için de elindeki 'alet' (siyaset) İslamî bir dil tutturmasını zarurî kılmıştı. Bir de tabii içinde yaşadığı kültürel ortam, onu İslamî bir dil tutturabilmeye ehil hâle getiriyordu.

HANCI KİM, YOLCU KİM?

Kısaca 1980'lerden itibaren Ortadoğu'da şu dinamiklerin hâkim olduğunu söylemek mümkün böylece: Sünni (görünümü) Arap hanedanları, İran ve Şii (ideoloji) etkisi, (yoğun İsrail karşıtı) siyasal İslamcılık, Suudi Arabistan kaynaklı Vahhabilik (püritanlık), İsrail etkisi, (köklü) Arap milliyetçiliği, radikal terör ve genel olarak 'günlük şiddet' (Lübnan iç savaşı, Suriye iç savaşı, Yemen savaşları...). Elbette bu dinamikler belirlenen siyasetlerde 'izole' bir biçimde yer almı-

yorlar. Birçoğu iç içe geçmiş durumda. Aktörler, çoğu zaman işlerine geleni, işlerine geldiği zamanda kullanıyor. Ancak şunu söylemek mümkün: Hanedanlar ve aşiretler kendilerini hep 'hancı' olarak konumlarken, siyaseti kullanarak nüfuz elde edenleri 'yolcu' olarak görüyorlar. Yani Celal Talabani'nin hayreti çok yerinde.

Hancılar 'istikrar' vaat ederken, yolcular 'siyaset' vaat ediyor. Karşılığında talep ettikleri de bu. Bu sebeple Mısır'da darbe yapan El Sisi, rotasını Suudi Arabistan'a kırdı ve Kral'ın desteğini aldı.

Muhammed Mursî'nin ise en büyük hatasının, yani askerî darbeyi kaçınılmaz kılanın, İran'la ilgili tutumu olduğu ifade ediliyor. Arap Baharı'nın 'siyaset' yolunu zorlaması, 'istikrara' kavuşmuş iktidarları yerinden oynatması, bu sebeple 'hancılar' için tehlikeli.

Öte yandan yukarıda sayılan dinamiklerin iç içe geçmiş olması, bölgedeki aktörlerin işbirliklerini de karmaşık hâle getiriyor.

Mesela sadece Türkiye örneğinde radikal İslamcılığın, siyasal İslamcılığın, İran etkisinin, Vahhabiliğin, aynı anda rol alabildiğini görmek mümkün. Bu dinamiklerin 'taşıyıcısı' diyebileceğimiz etki grupları Türkiye'de Erdoğan'ın kurduğu 'dengeyi' oluşturuyor ve bir anlamda bunlar arasındaki mücadele de Türkiye'nin geleceğini belirleyecek hâle geliyor. Bununla birlikte İsrail'e karşı politikalarıyla Türkiye'nin bölgede kazandığı kredi, Arap milliyetçiliğinin 'yükseltilmesiyle' kısa sürede silinebilecek durumda.

Hemen bütün devletler aynı şekilde davranıyor aslında: Riski en aza indirerek en fazla kazanmak. Ancak bazen 'kalıcı barışı ancak savaşlar sağlar' diyenlerin sesi yükselbiliyor. Kulak kabartmamak lazım...

İsrail'in Arap ülkelerini çeşitli savaşlarda 'bozguna' uğratması, siyasal İslam'ın İsrail vurgusunu arttırdı.

249 şehit psikolojik harp zayıyatı mı?

VEYSEL AYHAN

VeyselAyhan@Tr724.com

@veyhann

AFP

“15 TEMMUZ DARBE GİRİŞİMİ”NİN adı 1. yılı dolmadan değişmeye başladı. “15 Temmuz kontrollü darbe girişimi” mi desek? “15 Temmuz Kumpası” mı? Yoksa “15 Temmuz tiyatrosu” mu? Belki de hepsi. Elimizdeki verilerle artık kapsamlı isimler de koyabiliriz:

“Erdoğan’ın elindeki fişleme listelerinde olan on binlerce suçsuzu devletten atmak için yaptırdığı bir operasyon” diyebiliriz.

“Erdoğan’ın AKP’li olmayan muhalif her kim varsa yok ettiği bir kumpas” diyebiliriz.

“Türk Silahlı Kuvvetleri’ni AKP’ye bağlandığı bir tuzak” diyebiliriz.

“Erdoğan’ın OHAL vasıtasıyla diktatörlüğünü tescillediği bir mizansen” diyebiliriz.

“Medyanın susturulup Saray’a bağladığı bir bahane” diyebiliriz.

Veya “Erdoğan’ın bir türlü kriminalize edemediği Cemaati linç etmek için bulduğu fırsat” diyebiliriz.

Hatta tüm bunları diyebiliriz çünkü tüm bunlar “15 Temmuz” gerekçesiyle yapıldı.

249 ŞEHİT OLMADAN BUNLARI YAPABİLİR MİYDİ?

Erdoğan 249 şehit olmadan bunları yapamazdı.

Eğer “öğlen saatlerinde öğrendim” dediği girişimle ilgili TV’lere açıklama yapsaydı darbe girişimi daha öğle saatlerinde bitecekti. TSK tedbir alacak, asker sokağa çıkmayacak, darbe önlenecekti ama yukardaki yüz binlerce masuma kıyım bahanesi bulamayacaktı.

Erdoğan, 249 şehidin acısıyla insanları 25 gün her akşam sokaklara döktü. Sabahlara kadar konvoylar tertipledi. Psikolojik bir harp yaptı. Cemaat’e karşı soykırımı yapmak için medyasıyla beraber nefret pompaladı. Muhalefeti bile peşine taktı.

Erdoğan, 249 şehidin acısıyla insanları 25 gün her akşam sokaklara döktü. Sabahlara kadar konvoylar tertipledi. Psikolojik bir harp yaptı. Cemaat’e karşı soykırımı yapmak için medyasıyla beraber nefret pompaladı. Muhalefeti bile peşine taktı.

Bu yüzden MIT'e fişlettiği darbe girişimiyle hiç bir alakası olmayan yüzlerce generali, binlerce subay-astsubayı ve harbiyeliyi rahatça hapse atabildi.

Bu yüzden 5 bin yargıcı zindana tıkabildi.

Evet tüm bunları "249 şehit" in psikolojik desteğiyle yaptı.

Erdoğan, halkı sokağa çağırmasa, Genelkurmay'ın 18.00'de püskürttüğü darbe "Allah'ın lütfu" olmayacak ve bu korkunç zulümleri yapamayacaktı.

ZİMMETSİZ DAĞITILAN MP-5 TİPİ SİLAHLAR

Bu psikolojik harbin en önemli unsuru "hain darbeciler 'yani cemaat' halkı katletti." cümlesi idi. Erdoğan ve medyası daha girişimin ilk dakikalarından itibaren aylardır milyonlarca defa bunu tekrarlardı. Ama işin aslı, darbe sanıkları konuştuğunda aydınlanıyor. Darbe girişiminin ardında kimlerin olduğu bir yandan ortaya çıkarken diğer yandan da 249 şehidi kimlerin katlettiği netleşiyor.

Önceki gün önemli bir bilgi daha ortaya çıktı ve valilik doğruladı. Hürriyet gazetesi, 30 Temmuz 2016'da Ankara'nın Çubuk ilçesinde işlenen bir cinayete ilişkin iddianameden zanlının şu sözlerini aktarmıştı: "Tabancayı 15 Temmuz darbe gecesi Ankara Emniyet Müdürlüğü önünde dağıtmışlardı. Ben de oradan almıştım."

Valilik, 15 Temmuz gecesi darbe girişimine karşı koymak amacıyla silah dağıtıldığını doğruladı ama silahların yalnızca emniyet personeline verildiğini açıkladı. Fakat nasıl bir komiklikse son derece tehlikeli seri ateş edebilen otomatik bir silahı dağıtıyorsunuz ve zimmet kaydı tutmuyorsunuz. Tutmadığınız için de rahatça "onlar polisti" diyebiliyorsunuz. Polislere dağıtıldıysa normal bir köylüde ne arıyor?

O ZAMAN 249 ŞEHİDİN KATİLİ KİM?

O geceki kurşunlar balistik olarak incelenmedi. Herhangi bir ölüye otopsi de yapılmamıştı. Tüm şehitler alelacele defnedilmişti. "Gizli bir el" ört-

bas pesindeydi.

O gece asker, sivil halka uyarı ateşi açtı. Yüz binlerce insan sokağa çıkmıştı. Asker halka öldürme amaçlı ateş açıyordu 249 değil, binlerce insan öldü. Mutlaka Gölbaşı'nda olduğu gibi asker kurşunuyla şehit olanlar da vardır. Ama zaten ne olduğunu anlamayan, niye geldiğini bilmeyen asker hemen her yerde çıkıp teslim oldu.

O zaman bu ölümlerin faili kim?

Geçenlerde ABD gizli servisi Washington'da korumalarını göstericilere saldırtanın Erdoğan olduğunu tespit etmişti. Kendi korumalarını "sokak haydutu" olarak istihdam eden Erdoğan'ın 15 Temmuz bahanesi için neler yapabileceğini düşünmek bile ürpertici.

OLAĞAN ŞÜPHELİLER

SADAT'ın psikolojik harp sorumlusu Prof. Nevzat Tarhan 15 Temmuz'la alakalı şunları demişti:

"1000'in üzerinde emekli subay astsubay... Bunların hepsi o gece sahaya çıktı... tankın üstüne çıktılar. Yaralananlar var aralarında."

Tarhan'ın dediği bu kişiler neler yapmış olabilir?

AKP'nin önemli "kanaat trollerinden" Fatih Tezcan kritik bir şey ağızdan kaçırmıştı "... Beri taraftan da silahlı bir şekilde... ağızla söylüyorum. 15 Temmuz'da Emniyet'e gelip kurtaran İHH'nin bazı isimleri idi. İlk inenler Bülent Yıldırım ve yanındakilerdi."

Ve son olarak Ankara valiliğine sivillere silah dağıtma talimatını kim verdi? O gece zimmet kaydı tutulmaksızın dağıtılan MP-5 marka seri ateş yapabilen otomatik silahla kaç kişi katledildi?

Tüm bu veriler Pentagon'da danışmanlık yapmış Michael Rubin'in sözlerini doğruluyor: "Tanıklıklara göre SADAT, başarısız 15 Temmuz darbe girişimi akşamında, birçok insanın ölümünün de arkasında."

SEMİH ARDIÇ

SemihArdic@Tr724.com

YERLİ YALANLAR, KOÇ VE ALTAY TANKI'NDA DÖNEN DOLAPLAR

AKP iktidarının senelerdir 'Altay Tankı' diye ortalığı ayağa kaldırmasına rağmen ortada Güney Kore'den para ile alınmış gövde tasarımı haricinde ne tank motoru ne de elektronik harp sistemleri mevcut. Proje bahane! Koç'un Otokar şirketinin devre dışı bırakılmasıyla Albayrak ailesinden sonra Sancak ve Katmerciler gibi hükümete yakın diğer grupları ihya etmek için kullanılacak.

'Tank yaptık, motoru da olsa iyiydi!' başlığı ile (<http://www.tr724.com/tank-yaptik-motoru-da-olsa-iyiydi-haber-analiz-semih-ardic/>) 14 Şubat'ta ve 'Bu tank çok su götürür' başlığı ile (<http://www.tr724.com/tank-cok-su-goturur-haber-analiz-semih-ardic/>) 27 Şubat'ta iki makale yayımlamıştım. Her iki makalede de yerli/millî sloganlarının içinin doldurulamadığına dikkat çekmiş, Altay Tankı Projesi'nin tam bir fiyasko ile neticelendiğini belirtmiştim.

Zira Adalet ve Kalkınma Partisi'nin (AKP) 'Millî tankımız Altay: Dosta güven, düşmana gözdağı' reklamları ile rey devşirmesine mukabil ortada Güney Kore'den para ile satın alınmış bir gövde tasarımından başka bir muvaffakiyet yoktu. Tankın motorunu imal edeceğini söyleyen Albayrak Grubu'nun (TVnet ve Yeni Şafak gazetesinin sahibi aile) TÜMOSAN'ı iki sene müddetince yatırımcıların Borsa'dan şirket hissesi alması için bol bol hayal tacirliği yapmaktan öteye geçemedi. Yeni Şafak'ta 'Millî tanka TÜMOSAN motoru' başlıklı haberlerle TÜMOSAN'ın piyasa kıymeti ikiye katlandı. Haberler sayesinde TÜMOSAN'ın hisse fiyatı 5 TL'den 11 liraya kadar çıktı.

ALMANYA VE AVUSTURYA HÜKÜMETLERİ VİZE VERMEDİ

Oysa sadece pancar motorunda mütehassıs TÜMOSAN'ın V12 motoru imal edebilecek mühendislik kapasitesi yoktu. Esasında böyle bir dertleri de yoktu. Avusturya, İngiltere ve Japonya'da farklı şirketlerle masaya oturup yüksek lisans bedelleri ödemek üzere yola çıkmışlardı. Amma velâkin stratejide büyük bir hesap hatası yaptılar. En büyük destekçileri Reis-i Cumhur Recep Tayyip Erdoğan tarafından açığa düşürüldüler. Nasıl mı?

Erdoğan'ın mütekebbir ve hırçın dış siyasetinden hazzetmeyen yabancı firmalar, Albayrak'ın kısa yoldan köşeyi dönme kurnazlığına alet olmadı. Yabancı şirketler kendi devletlerinden gelen 'angajmana girmeyin' mesajını aldı ve siyasî rüzgârların Türkiye'nin aleyhine esmesinin tesiriyle tank motorunda lisans müsaadesini vermedi.

KES-YAPIŞTIR BOYA, AL SANA MİLLÎ TANK!

Baştan beri 'kes-yapıştır, üzerine kırmızı-beyaz boya. Ay-yıldızla süsle, al sana millî tank' kolaycılığından başka bir maksadı yoktu Altay'ın... Seçimlerde işe yarıyor hamaset! O günlerde projedeki fiyasko kadar 10 milyon dolar teminat tutarının ihale şartnamesi ve teamülleri hiçe sayılarak Albayrak'a iade edilmesi skandal içinde skandaldı.

Yatırımcıların 'keriz silkeleme' usulüyle zara-ra uğratılmasına da göz yumuldu. Kapatılan Za-man gazetesine gelince THY'nin kamuoyuna mal olmuş zararının ele alındığı haberden manipü-lasyon iftirası çıkaracak kadar iştiyaklı Serma-ye Piyasası Kurulu (SPK), Yeni Şafak ve TVnet'in, hatta Anadolu Ajansı'nın Altay Tankı'na dair yalan haberleri üzerinden Albayrak ailesinin haksız servet kazanmasına sessiz kaldı.

ALİ KOÇ'UN ERDOĞAN'A ŞİRİN GÖRÜNME GAYRETİ DE İŞE YARAMADI

Bu planlı soygunun devamının geleceği belliydi. En ağır bedeli de Altay için emek ve para sarf eden tek grup olan Koç Holding'in ödeyeceğinin emareleri mevcuttu. Ali Koç'un Başkan Yardımcılığı vazifesini deruhte ettiği TÜSİAD'ı ve holdingi Erdoğan'ın gönlünü hoş tutacak çizgiye çekmesi bile Altay'daki entrikalarda Otokar'ın saf dışı bırakılmasına mani olamadı.

Savunma Sanayi Müsteşarlığı'nın Otokar için hazırladığı teklifi kifayetsiz bulması malumun ila-mından ibarettir. Nitekim içi boş proje bahane-siyle Albayrak'ı müteakip bir iki isim daha sıra bekliyordu. "Erdoğan'a aşığım." demenin kar-şılığında BMC'yi ihalesiz kapan, hatta şirketi al-madan yarısını Katar'a satmayı başaran Ethem Sancak ve AKP'nin TOMA siparişleri ile ihya etti-ği Katmerciler'in sahibi İsmail Katmerciler'e ve-rilmiş sözler vardı.

KARA LİSTEYE GİRENLERİN AF DİLEMESİ YETMİYOR

Koç er ya da geç Altay'da devre dışı bırakılacaktı. Öyle de oldu. Her ne kadar Koç Holding, Musta-fa Koç'un 2016'da vefatından sonra Saray'a ya-kın durmaya çalışsa da havuz sisteminin mah-rem odasına ve mabeyne alınabilecek kadar iti-mat telkin etmedi. Erdoğan'ın defterinde bir şe-kilde üzeri çizilenlerin has adamlar arasına gir-mesi mümkün değil. Kara listeye girenler af di-lese de boyun eğse de en fazla sempatanlık katına çıkabilirler. Hayalindeki tek adam rejimi için son sürat sermaye transferine devam eden Erdoğan'ın nezdinde TÜSİAD camiası 'yandaş' olamayacak kadar olağan şüpheli...

Bunun içindir ki Koç ailesinin askerlerle maziden gelen kuvvetli münasebetlerinin de Otokar'ın Türkiye'de tank imalatına en hazır şirket olma-sında ehemmiyeti yoktu. Koç, 2005'te TÜPRAS'ın özelleştirme ihalesini kazanmasını tamamen Erdoğan'ın iktidarda henüz ustalaşamamış ol-

masına borçluydu. Muhafazakâr Ülker ailesi ile müşterek girdiği otoyol ve köprü ihalesi Koç'un elinden alınmıştı. Bahse konu ihalede nasıl bir cürüm işledilerse o esnada ustalık devrine ge-çen Erdoğan, "Bunu onaylamak vatana ihanet olur" sözleriyle Koç-Ülker ortaklığını zan altında bırakmıştı. İstanbul Kalamış Marina da aynı gizli elin marifeti ile Koç'un elinden alınmıştı.

YARIM KALAN HESAPLARI UNUTMUYOR

Yeşilçam filmlerinden hatırlıyorum. "Bir zaman-lar tahkir ettiğiniz o fakir ve gururlu Anadolu ço-cuğunu hatırladınız mı? İşte o benim!" repliğin-de yarım kalmış hesabı seneler sonra görmeye gelen karakterle Erdoğan'ın tarz-ı siyaseti ara-sında kuvvetli bir bağ var.

Erdoğan için her şey hedefe götüren vasıtalar-dan ibaret. O kimi ya da kimleri işaret ederse bürokrasi dümeni o tarafa kırıyor. Dolayısıyla bu tank daha çok su götürecektir. Otokar'ı 'kifayet-siz' gören Savunma Sanayi Müsteşarlığı, Sancak, Katmerciler ve Hattat gibi AKP'nin gözde işa-damlarına gelince olabildiğince müsamaha gös-terecek. Dün Albayrak grubunun piyasayı dolan-dırarak kazandığı paraları biraz da Sancak ve di-ğer gedikliler kazanacak. Akşam, Star ve Güneş gazeteleri ve 24 televizyonunda askerliğini tank-çı olarak yapmış uzman kimselerin yüksek per-deden beyanlarıyla Altay Tankı hayalinin peşin-den yine on binlerce yatırımcı sürüklenecektir.

DİN KİSVESİ ALTINDA ALENİ HIRSIZLIK

Bir ara nasip olursa Rifat Hisarcıkıoğlu'nun Erdoğan'a 'biz yaparız' diye söz verdiği yerli ara-ba bahsine de girmeyi murat ediyorum. Orada da 'cambaza bak' taktiği ile vatandaşın cebi boşaltılı-yor. Türkiye'de aleni hırsızlık yapanların, milyon-ları boş hayaller peşinde oyalayanların müşterek ta-rafları var. Hepsi millî ve dinî sembollerini kullana-rak kitleleri efsunluyor. Mesela Fadıl Akgündüz iki kere gitti üç kere geldi. Her seferinde İslâmiyet'i istismar etti. Binlerce kişi Akgündüz'ün vaat etti-ği afakî kazancın ihtirası ile evvelki dolandırıcılı-ğı unuttu ve piyasa şartlarında mümkün olmaya-cağını bile bile 1 milyar liradan fazla parayı kedi-ye emanet etti. Maalesef Altay Tankı'nda da yalan rüzgarı esmeye devam edecek.

Altay Tankı, millî gemi, yerli uçak ve yerli heli-kopter... Hepsi özü itibarıyla çoktan tahakkuk et-tirilmeliydi. Bu tarz mefkûreyi gönülden destek-leriz, hepsine varız. Amma velakin millî ve yerli yalanlara karnımız tok.

AHMET DÖNMEZ
 AhmetDonmez@Tr724.com
 @AhmetDonmez

O BİR 15 TEMMUZ 'MERASİM'İ MİYDİ?

O gece Genelkurmay'a baskın düzenleyen 33 kişilik Özel Kuvvetler timinin başındaki eski Albay Fırat Alakuş, mahkemedeki savunmasında, "PKK'nın Merasim Sokak benzeri bir saldırı yapacağı yönünde hassas bir istihbarat alındığının" söylendiğini aktardı.

15 Temmuz darbe davalarında sanıkların ka-hir ekseriyeti, o gün aslında bir terör saldırısına karşı görev yaptıklarını sandıklarını, daha sonradan tuzağa düştüklerini anladıklarını iddia ediyor. İktidar çevreleri ise bunun 'örgütsel' bir söylem birliği olduğunu, darbecilerin gerçeği çarpıttığını ve kamuoyunun zekâsıyla alay ettiklerini öne sürüyor.

Ancak 15 Temmuz öncesi Ankara'da sıkça meydana gelen terörist saldırılara bakıldığında bunun çok da yabana atılacak bir argüman olmadığı görülüyor. Özellikle Merasim Sokak saldırısı, başta Genelkurmay olmak üzere askeri personelin zihninde tazeliğini koruyordu.

15 Temmuz gecesi Karargâh'taki olaylarda yer alan askerlerin çoğunun, "**Genelkurmay Başkanlığı'na bir terörist saldırı olacağı, bizim de komutanların emniyetini sağla-**

yacağımız söylendi" demesi dikkat çekici. O gece Genelkurmay'a baskın düzenleyen 33 kişilik Özel Kuvvetler timinin başındaki eski Albay Fırat Alakuş, mahkemedeki savunmasında, "**PKK'nın Merasim Sokak benzeri bir saldırı yapacağı yönünde hassas bir istihbarat alındığının"** söylendiğini aktardı. Kendilerinin de Genelkurmay'ın güvenliğini takviye etmek üzere görevlendirildiklerini savundu.

GENELKURMAY'IN ÖNÜNDE BOMBA PATLATILDI

Merasim Sokak'ta ne olmuştu? Darbe girişiminden 5 ay önce, 17 Şubat akşam 18.31'de, Genelkurmay'ın önündeki Merasim Sokak'ta askeri servis araçlarının geçişi sırasında bomba patlatılmıştı. Çoğu asker 29 kişi şehit olmuştu. Burası tam Genelkurmay'ın önüydü. Kara Kuvvetleri Komutanlığı, Jandarma Genel Komutanlığı, Başbakanlık ve TBMM'ye 5 dakik-

ka mesafedeki saldırı, 'devlet' içerisinde büyük bir travmaya yol açmıştı. Saldırıyı, eskiden beri 'derin devletin' taşeronu olduğu tartışmalarına konu olan TAK (Kürdistan Özgürlük Şahinleri) örgütü üstlenmişti.

Dönemin başbakanı Ahmet Davutoğlu, bombalı saldırının YPG tarafından gerçekleştirildiğini, failinin de Salih Neccar olduğunu açıklamıştı. Ancak PYD suçlamayı reddederek YPG'nin Ankara ve Türkiye'ye yönelik herhangi bir saldırısı olmadığını savunmuştu. Hemen ardından da TAK saldırıyı üstlendiğini duyurmuştu. PKK'nın üst düzey yöneticilerinin de aralarında bulunduğu 68 sanık, bu saldırıyla ilgili halen yargılanmaya devam ediyor.

Bu arada 14 Mart'ta da Kızılay'da bir terör saldırısı olmuştu. Bu, 10 Ekim 2015'te IŞİD'in gerçekleştirdiği Gar katliamıyla birlikte Ankara'da 5 ay içinde gerçekleşen üçüncü büyük terör saldırısıydı.

'DERİN DEVLETİN MAŞASI TAK'

Bu arada Merasim Sokak patlamasını TAK'ın üstlenmesi, çeşitli komplo teorilerini de beraberinde getirmişti. 'Devlet mahallesi' olarak nitelenen bir noktada, askeri servis araçlarının geçişi sırasında, hangi örgütün bu denli bir patlama yapabilecek güce sahip olduğu tartışma konusu olmuştu. Yine ihmaller zinciri gündeme gelmiş ve istihbarat zaafına vurgu yapılmıştı.

"TAK, Türk derin devletinin PKK içindeki operasyonel araçlarından biridir" diye anılan terör örgütü, bir kez daha bu yönüyle masaya yatırılmıştı. Daha önce Kürt siyasetçi Kemal Burkay'ın, TAK'ın üstlendiği 2010 Taksim saldırısı ile ilgili yaptığı şu tespitler de unutulmamalı: **"Bu kişi PKK'lı da olsa durum değişmiyor. Bu eylemin, Ergenekon'un hala aktif olan hücreleri tarafından düzenlenmiş olması bence en büyük ihtimaldir. Ergenekon'un PKK içindeki elini bilmeyen yoktur. Bu kesimlerin PKK içinde belli unsurları harekete**

geçirmeleri hiç zor değil."

Bir de geçtiğimiz Aralık ayındaki Beşiktaş saldırısını hatırlayalım. Tam da başkanlık sistemi teklifinin Meclis'e sunulduğu akşam yapılan ve 44 kişinin can verdiği terör saldırısını TAK üstlenmişti. İstanbul Emniyet Müdürü Mustafa Çalışkan, saldırıda kullanıldığını tespit ettikleri RDX, PETN ve TNT'den oluşan bomba düzeninin ancak 'askerî envanterde' bulunabileceğine işaret etmişti. Çalışkan, **"Bunlar fabrikasyon tipi patlayıcılar. Yani bir devlet envanterine kayıtlı olması gerekiyor. Rahat bulunabilecek patlayıcılar değil. Bu da arkasında devlet desteği olduğunu gösteriyor"** demişti.

Sadece özel kuvvetler timi değil, daha sonra Karargâh'a takviye amaçlı gönderilen kursiyer havacı askerler de 28. Mekanize Tugay tankçıları da "Bize Genelkurmay'a terörist saldırı oldu dediler" demişlerdi.

ASKERLERİN EMRİ TUHAF BULMAMASININ NEDENİ O SALDIRI

15 Temmuz gecesi Genelkurmay'a bir terörist saldırı olduğu ya da olacağı ihbarına karşı harekete geçen askerlerin psikolojisi bu arkaplana dayanıyor. Gelen emri sorgulamama-

ları, tuhaf bulmamaları ya da hayatın doğal akışını aykırı görmemeleri büyük oranda bu saldırı yüzünden.

Sadece özel kuvvetler timi değil, daha sonra Karargâh'a takviye amaçlı gönderilen kursiyer havacı askerler de 28. Mekanize Tugay tankçıları da **"Bize Genelkurmay'a terörist saldırı oldu dediler"** demişlerdi.

Bunları, darbecilerin kendilerini aklayabilmek için sarıldıkları bahane olarak da değerlendiriliriz. Ancak o gece yaşananların bütününe baktığımızda ve 15 Temmuz hadisesini makro planda ele aldığımızda bunun bir yere oturduğunu görüyoruz.

Peki, nasıl bir yere oturuyor? O akşam Genelkurmay'ın basılmasının, komutanların derdest edilmesinin bu fotoğraftaki yeri nedir? Onu da bir sonraki yazımda ele almaya çalışacağım.

MAHMUT AKPINAR

MİLLİ ORDUYA KUMPASI KİM KURDU?

2014 yılına kadar “Ergenekon ve Balyoz davalarının savcısıyım” diyen Erdoğan ne oldu da birden ‘Ergenekon’un avukatı’ haline geldi, onları iktidarına ortak yaptı?

Erdoğan 17-25 Aralık operasyonları sonrası düştüğü durumdan kurtulma yolları arıyordu. Bu zor halden kurtulabilmek için içte ve dışta ittifakları/düşmanlıkları yeniden tanımladı. Bireysel konumunu-çıkarlarını merkeze alacak şekilde sadece hükümetin değil, devletin politikalarında keskin değişiklik arayışına girdi. Açığa çıkmış ve soruşturulan yolsuzluk, rüşvet, suiistimal gibi ağır ithamların **Batı tarafından aklanmasının ve desteklenmesinin mümkün olmayacağını biliyordu. Bu nedenle Erdoğan ve çevresi ülkenin eksenini değiştirmeyi ve içte ulusalcı/Avrasyacı/Ergenekoncu ekibe, dışta Rusya/Çin/İran gibi ülkelere yanaşmayı tercih etti.** Bu tercihten sonra Erdoğan, Ergenekon ve Balyoz darbe davalarını kapattı. Bu keskin dönüş topluma “Orduya kumpas” denerek pazarlandı.

Ergenekoncu subaylar salınmakla yetinilmedi, yüklü tazminatları da ödenerek TSK’daki görevlerine acelece iade edildiler. Zira Erdoğan Avrasyacı-Ergenekoncu askerlere şiddetle muhtaçtı. Ergenekoncu/Avrasyacı ekip de zor-

daki Erdoğan’ın durumundan yararlanma fırsatını kaçırmadı ve Cemaat’i hedefe koymak üzere anlaştılar. Erdoğan kininin takipçisi olurken, Ergenekoncular sürecin stratejik ve taktik planlayıcısı oldu. İslamcılara, tarikatlara ve cemaatlere ise bu işbirliğinin figüran kitesi, oy deposu olmak düştü.

Gövdesini dindarların, beynini Ergenekoncuların, siyasi gücünü AKP’nin oluşturduğu yeni, kozmopolit bir BİRLİK kuruldu. **Pragmatizmin üstadı Erdoğan 17-25 Aralık suçlarının bagajıyla hukuk, şeffaflık, hesap verebilirlik gibi demokratik değerlere asla dönemezdi. Bu ilkelere paydaşlarına şart koşan NATO ve AB ile yürüyemezdi.** Onun yerine kirli bohçalarını problem yapmayacak Avrasyacılar ve onların hamisi Rusya ile iş tutmayı tercih etti. İşbirliği süreci Yalçın Akdoğan’ın “milli orduya kumpas kuruldu” cümlesiyle başladı. Uçak düşürme vakası Rusya ile ilişkileri germiş gibi görünse de sonuçta Erdoğan’ın ve Türkiye’nin Rusya’ya bağımlılığını, mecburiyetini ve mahkûmiyetini perçinledi. Nitekim Erdoğan özür dileme, tazminat, yaptırımlara boyun eğme dâhil her tavizi verdi.

15 TEMMUZ BU İTTİFAKIN MEYVESİ

Rusya ile AKP arasında bir balayının olduğu havuz medyadan da açıkça görülüyordu. Son yıl-

larda Rusya ve Avrasyacılara, onların stratejisti Dugin'e güzellemeler gırla gidiyordu. 5 Haziran 2016'da Sabah'tan Ferhat Ünlü "**Rus devletinin üzerinde durduğu derin devlet konseptinin, 'çekirdek devlet aklı'nın kodlarını anlamak gerekiyor**" demişti. Dugin'e övgüler dizen yazısında Dugin'in "Doğu Perinçek başta olmak üzere Türk Avrasyacılarıyla yakın irtibatı" olduğunu yazıyordu.

Kasım 2016'da AKP grup toplantısına katılan, TBMM Darbeyi Araştırma Komisyonu'na ifade veren Dugin, Putin'in Türkiye'ye "**stratejik ortaklık teklif ettiğini**" söylüyordu. Ayrıca Dugin, "*Bu darbe girişimi ABD'nin Erdoğan rejimine yaptığı bir savaş ilanıydı. (...) Bu da diğer büyük jeopolitik güç olan Rusya'nın davet edilmesini gerektiriyor. Türk vatanseverler darbeyi bastırdı. Artık Türkiye'yi Moskova'yla arayı düzeltmekten hiçbir güç alıkoyamaz*" sözleriyle "Batı kulübünü bırakın birlikte hareket edelim" demek istemişti.

Aleksandre Dugin'in 15 Temmuz'dan kısa süre önce Putin tarafından gizlice Ankara'ya gönderildiği ve darbe ile ilgili bilgiler ve sonrası tutuklanacaklarla ilgili listeler verdiği medyada yer aldı. Erdoğan'ın: "**Putin'in darbe girişiminde hızlı desteğinden memnunum**" ifadesini de bir yere koyun. Son dönemde Trump'ın seçilmesi dâhil Batı'da yapılan pek çok seçime Rusya/Putin gölgesi düştü. 15 Temmuz üzerindeki berraklaşması istenmeyen puslu havayı da düşündüğünüzde darbe senaryosunun Erdoğan-Ergenekon-Dugin işbirliğiyle icra edildiğine dair düşünceler güçleniyor. Başta Hulusi Akar'ın itiraf niteliğindeki açıklaması ve darbe duruşmalarındaki diğer asker ifadelerini ve çelişkileri bir arada değerlendirdiğimizde taşlar yerine oturuyor.

Bu ortaklık Türkiye'nin Batı'dan, NATO'dan ve AB sürecinden bütünüyle kopmasıyla sonuçlanır mı bilemiyoruz. Ama görünen o ki Erdoğan, Ergenekoncular ve Avrasyacılar Rusya'nın himayesinde bir proje yürüttüler ve hepsi bundan kârlı çıktı.

BU İŞBİRLİĞİ SONUCU KİMLER NELER KAZANDI?

RUSYA:

NATO subayları TSK'den bütünüyle tasfiye edildi. NATO'nun 65 yıllık birikimi sıfırlandı. TSK

tamamen Avrasyacı-Ulusalcı subaylara kaldı. Erdoğan'ın Rusya ile bireysel çıkar ilişkisi nedeniyle Türkiye kadim Türk yurdu Kırım'a, Kırım Tatar Parlamentosunun feshine, işgale sessiz kaldı. Ortadoğu'da milli çıkarlarımızla örtüşmeyen Rusya politikalarına göz yumuldu. Suriye bütünüyle Rusya ve İran inisiyatifine terk edildi. Türkiye 'kuzu' haline getirildi ve oyun dışına itildi. Rusya ile bir kısım silah anlaşmaları yapıldı. Rusya Türk dünyası üzerinde etkili olabilecek potansiyele sahip bir ülkenin politik ve diplomatik etkisini zayıflattı. Dugin'in Avrupa'yı kuşatmayı ve kontrolü hedefleyen Yeni Avrasyacılık stratejisi gereği önemli bir kanat ülke olan Türkiye Batı'dan, NATO'dan uzaklaştırıldı.

ERDOĞAN:

Erdoğan bu ittifaktan sonra iç politikada rahatladı, ciddi hareket alanı kazandı. Ergenekoncu kadrolarlar sayesinde fişlemeler yaptı, beraberce intikam listeleri hazırladılar. Hakkındaki olumsuz algıyı değiştirmede iç kamuoyunda (kısmen) başarılı oldu. (Şimdilik) 17-25 Aralık yolsuzluk dosyalarından kurtuldu. Paralarını, ailesini ve çıkarlarını güvence altına aldı. 'Tek Adam' haline geldi. İhale-komisyon işlerinde pervasızca hareket etme fırsatı yakaladı. Ayrıca iç kamuoyunda yeni bir 'mağduriyet' daha elde etti. Kendine güveni geldi, artık 2030'lardan bahsediyor! Biat etmeyenlere 'darbe' üzerinden diz çöktürdü. AKP'dekiler dâhil kenara yazdıklarından intikam almaya başladı. 15 Temmuz Erdoğan'a MHP'yi ve diğer küçük muhalifleri tam kontrol etme, HDP'yi hapse atma ve CHP'yi uysallaştırma imkânı verdi.

ERGENEKONCULAR:

17-25 Aralık yolsuzluk soruşturmaları öncesi kanlı-bıçaklı olan iki kesim ortak düşmana karşı taktik (stratejik değil) işbirliği kurdular ve kazan-kazan formülüyle çalıştılar. Günün sonunda menfaate dayalı bu BİRLİK neye evrilecek bilemiyoruz ama Ergenekoncular bu işbirliğinden en kazançlı çıkan grup oldu. İçi gayet dolu ve sağlam darbe davaları kapatıldı, hepsi hapisten çıktı. TSK ve bürokrasideki konumlarını eskisinden daha güçlü şekilde yeniden kazandılar. Üstelik artık Erdoğan'ın kendilerine duyduğu ihtiyacın farkındaydılar. Ergenekon yargılamaları sürecinde dedikleri gibi onları içeriye atan polisler-yargıçlar Silivri'ye dolduruldu. Bununla yetinilmedi içerde kendileri-

ne, dışarıda çoluk çocuğuna işkenceler edildi.

KAYBEDENLER...

2014 yılı başlarında kurulan Erdoğan-Ergenekon-Avrasyacı birlikteliği, projesini 15 Temmuz senaryosu ile taçlandırdı. Bu tabloda **kaybeden demokratik blok, AB, NATO oldu. Demokrasi, hukuk, insan hakları ve elbette ki Türkiye'nin geleceği oldu.** İslami söylemlerle Erdoğan'ın peşine takılan dindarlar ve cemaatler yıkımın büyüklüğünün hala farkında değiller. Cemaatler-tarikatlar küçük ve kısa vadeli hesaplar için ağır bir yozlaşma sürecine girdi. Hasarı yıllarca görülecek herkesimden yetişmiş aydınlar, beyinler, gazeteciler biçildi, Anadolu'nun sermayesi, teşebbüs gücü bitirildi.

“Batıyı dengeleyeceğim” diye Erdoğan dünyanın türlü coğrafyalarında otoriter yönetimlerle ilişkilere girdi. İran'ın bölgede kazandığı mevzileri problem etmedi, hatta Türkiye'yi ve kendisini aşağılamasını bile sineye çekti. Doğu Türkistan davasını sattı, Doğu Türkistanlıları ‘terörist’ olarak Çin’e iade etti. Yıllarca ‘kırmızı çizgimiz’ dedikleri Kerkük Kürdistan Yönetimi'ne katıldı. Tüm bunlara milliyetçilerin sesi dahi çıkmadı. Yunanistan'ın nerdeyse her hafta bir adamızı işgal etmesini görmezden geldi. Kıbrıs'ta aleyhte gelişmelere ses verilmedi. Suriye'de dibimizde PYD devleti kuruldu, içeriye kükreyen Erdoğan dışarıdaki tüm bu olumsuzlukları yuttu.

15 Temmuz üzerindeki sisler dağıldıkça Saray-TSK-MİT'in içinde olduğu, yabancı bir gücün himaye ettiği kumpasla karşı karşıya olduğumuz anlaşılıyor. O geceye dair üretilen argümanlar hızla çöküyor. Tarih Milli Orduya kimlerin tuzak kurduğunu gösterecektir. Gelecek nesiller kendisine emanet edilen Mehmetçikleri, değerli komutanları bir senaryo uğruna heder eden Genelkurmay Başkanı Hulusi Akar'ı bu kara tablo ile anacaktır. Başında “Milli” olan

bir istihbarat kurumunu milletin aleyhine çalıştıran bir MİT Müsteşarını millet unutmayacaktır. Maalesef devleti, milleti, orduyu koruması gerekenler, işbirliği içine girerek onları imha etmeye koyuldular.

Türkiye 2. Dünya Savaşı sonrası, Stalin Rusya'sının tehdidinden korunmak için, üstelik Kore'de canlarımızla bedel ödeyerek NATO'ya girmişti. İroniye bakın ki, Rusya'dan bizi korusun diye girdiğimiz NATO, Rusya'ya çerez yapıldı. Yetişmiş, nitelikli Türk subayları bir senaryoya feda edildi.

“Batıyı dengeleyeceğim” diye Erdoğan dünyanın türlü coğrafyalarında otoriter yönetimlerle ilişkilere girdi. İran'ın bölgede kazandığı mevzileri problem etmedi, hatta Türkiye'yi ve kendisini aşağılamasını bile sineye çekti.

Eğer sahici bir darbeden eminseniz duruşmalar, yargılamalar medyaya, kamuoyuna açık yapılсын, bütün dünya neler yaşadığını görsün! Bakın CIA Şefi kameralar önünde, parlamentoya ve bütün dünyaya ifade veriyor! Hulusi Akar ve Hakan Fidan için böyle bir şeye cesaretiniz var mı? Ayrıca, neden sivilleri öldüren silahların balistik incelemeleri yapılmadı? Sahnelenen olayda şehit edilen 250 insanın neden hiçbirine otopsi yapılmadı? SADAT, 15 Temmuz'un neresindeydi?

250 insanın neden hiçbirine otopsi yapılmadı? SADAT, 15 Temmuz'un neresindeydi?

PEKİ, NATO BU YAPILANLARI YUTAR VE HAZMEDER Mİ?

Böylesine ağır ve aşağılayıcı bir tavır NATO'nun ve NATO'ya liderlik eden ABD'nin hazmedeceğini ve Türkiye gibi önemli bir ülkeyi, TSK gibi etkili bir orduyu Rusya angajmanı olan Avrasyacılar feda edeceğini beklemek, uzun yıllar yapılan bir yatırımın ‘boşa’ olduğunu savunmak anlamına gelir. Bir kurgu ve senaryo ile TSK'yı pazarlık aracı yapan, Avrasyacı-Ergenekonculara teslim eden Erdoğan'ın ‘hevesi’ bu anlamda kursağında kalabilir.

Dış politikada Katar olayı yeni gelişmelere gebe görünüyor. “Milli Orduya kumpas” sözü bir süreci başlatmıştı. Efan Ala'nın “Ergenekon ve Balyoz'un uydurma olmadığı ortaya çıktı” açıklaması da bir şeylerin işaret fişeği gibi...

VEHBİ ŞAHİN

VehbiSahin@Tr724.com

KATAR DIYE YAZILIR KASA DIYE OKUNUR

Gündem yoğun...

İçeride dışarıda önemli gelişmeler yaşanıyor.

Sadece başlıklar halinde alt alta yazılsa sayfalar tutar.

Peki, Erdoğan'ın gündeminde ne var?

Şu sıralar tek bir gündemi var.

-Katar...

Bu mesele hayati öneme sahip Erdoğan için...

Meseleyi şöyle özetlemek mümkün aslında...

ERDOĞAN diye yazılır KATAR diye okunur.

KATAR diye yazılır KASA diye okunur.

KASA diye yazılır SUUDİ ARABİSTAN
diye okunur.

SUUDİ ARABİSTAN diye yazılır
YASİN EL KADI diye okunur.

YASİN EL KADI diye yazılır ETİLER
POLİS KOLEJİ diye okunur.

ETİLER POLİS KOLEJİ diye yazılır
17-25 ARALIK diye okunur.

17-25 ARALIK diye yazılır REZA
ZARRAB diye okunur.

REZA ZARRAB diye yazılır İRAN diye okunur.

İRAN diye yazılır Şİİ HİLALİ diye okunur.

Şİİ HİLALİ diye yazılır IRAK VE SURIYE
diye okunur.

IRAK VE SURIYE diye yazılır IŞİD diye okunur.

IŞİD diye yazılır SİLAH SEVKİYATI diye okunur.

SİLAH SEVKİYATI diye yazılır

ULUSLARARASI CEZA MAHKEMESİ diye okunur.

ULUSLARARASI CEZA MAHKEMESİ diye yazılır
LAHEY diye okunur.

LAHEY diye yazılır ŞEYH TEMİM diye okunur.

ŞEYH TEMİM diye yazılır ERDOĞAN diye okunur.

ERDOĞAN diye yazılır...

Ne okunacağı yukarıda yazılı...

Şimdi anladınız mı "Erdoğan'ın tek gündemi neden Katar" diye...

BARIŞ FEHMİ OK AFP

Katar düşerse Erdoğan düşmez, yere kapaklanır

ORTADOĞU ÇOĞU ZAMAN aceleci, çabuk galeyana gelen, fevridir. Bu yüzden sık geri dönüşlere tanık oluruz, kurusıkı hamleler ve ardından gelen başını kuma gömmeler. Bazı zamanlarda ise alabildiğine ketum ve sabırlıdır Ortadoğu.

Zabitanın mahalleye ani baskınında kendisini kuytu bir köşeye atarak olacakları seyreden kurnaz mahalleli gibidir biraz. Bu yüzden sürprizlere açık, alışık ve isteklidir.

Ortadoğu yine bir zabıta baskını izliyor. İlegal alışverişler yapan “torbacılardan” haraç yiyerek evini geçindiren zabıta memurları, bir gece -ansızın- legal olmaya karar verdiler. Beklenmedik anda ivedi şekilde mahallenin giriş ve çıkışlarını tuttular. Az sonra enseleyecekleri “torbacı” ilk hedef. Onun alışverişlerinde kurye olarak kullandığı figüranlara daha sonra sıra gelecek. İşin gerçeği mahalledeki herkes bunu adı gibi biliyor. Ama şimdi Ortadoğu için ketum olma, kuytu bir köşede olmaları izleme vakti.

Ortadoğu, hareket tarzını sırtlan sürülerinden almıştır. Kalabalık olan, ya da kalabalığın yanında yer alan kuralları koyar.

ABD ve Rusya merkezli uluslararası kamuoyu Irak

ve Suriye’de IŞİD’in müzeye kaldırılış maçının başlama düdüğünü çalarken, arka mahallede de Körfez ülkeleri Katar şeyhi Temim için oyun saatinin bittiğini belirten işareti çıktılar.

KİMYASAL ALİ’DEN KOMİK ALİ’YE

Ortadoğu aynı zamanda tekrarlar tarihidir.

Bir zamanların kudretli reisi Saddam Hüseyin için de aynı tehlike çanları çalıyordu. O ise rahattı. Sağa sola atarlanmakta beis görmüyor, oyun kurucuyu geçtik, oyunun ta kendisi olduğunu sanıyordu. “Benim önemimi bildikleri için bana gelemezler, e o kadar da alışveriş yaptık, ben düşersen onlar da düşer” halüsinasyonlarıyla geçiriyordu günlerini.

Saray tebaası ve artıklarının da durumu ondan pek farklı değildi.

Kanlı rejimi düşerken Saddam’ın enformasyon bakanı Muhammed Said es-Sahaf’ın “Amerikan güçlerini püskürttük, onları bombaladık, mahvettik” temalı canlı yayın komedisini hatırlayın: <https://www.youtube.com/watch?v=yfAeMtcURg0>

Chemical Ali’nin (Kimyasal Ali) sahnedeki yerini Comical Ali’ye (Komik Ali) bıraktığı o dakikalari...

Ortadoğu'nun kanlı rejimleri, miadı dolmuş başka bir kanlı devlet reisinin istenmeyen adam ilan edildiğini Birinci Körfez savaşında ilan etmişti. ABD öncülüğünde Birleşik Krallık, Suudi Arabistan, Suriye, Mısır'ın da aralarında bulunduğu 37 ülkeli koalisyon Saddam'a karşı askeri harekât düzenlemişti. Sayılı yıllar çabuk geçti. Sonraki yıllarda adım adım Saddam'ın Irak'tan sökülüşünün ve yerine başka bir rejim inşasının serüvenine tanıklık ettik.

ZABITALAR MAHALLEYİ BASTI

Şartlar farklı, işgal beklenmiyor ancak Halepçe'de Kürtleri zehirli gazla boğarak öldüren Saddam'ın düşüşü gibi Suriye, Mısır, Libya, Yemen gibi ülkelere terörizmin can suyunu taşıyan Katar şeyhi Temim için de final sahnesindeyiz çoğu analizciye göre. Rejimin işlediği suçlar, torbacılardan haraç toplamasına rağmen şartlar gereği legal olmaya karar veren Körfez'in zabıtalı tarafından açığa çıkarılacak.

Hakkını yemeyelim, Suudi Arabistan'ın başını çektiği Körfez ittifakı, daha çok, ABD tarafından "Terörist demeyelim, bunlar az zararlı" diye kollanan Ah-rarü'-Şam gibi yapılara silah, mühimmat yardımı yapmaya, IŞİD ve türevlerinden en azından görüntüde uzak durmaya azami gayret etti.

Ama Temim öyle mi yaptı ya? İlimli mi, soğuk mu demeden Allah ne verdiyse küresel El Kaide'nin yerel postacılarını hem silah, hem alan, hem sırt sıvazlama hamleleriyle mest etti adeta. Katar katar silahlar, paralar, mühimmat birileri birilerini öldürsün diye IŞİD ve El Nusra gibi yeminli el Kaide gruplarına giderken, Suudi Arabistan ve Birleşik Arap Emirlikleri gibi ülkelerin bir gün "legal" olmaya karar vereceklerini belki de hesap edememişti genç şeyh.

El Kaide ve IŞİD'e destek suçlamasıyla cümle âleme afişe edilen Katar yönetimi şu an tam anlamıyla siyasi, ekonomik ve sosyal abluka içinde.

TEMİM SANA SÖYLEDİM, ERDOĞAN SEN ANLA

Şeyh Temim'in içinde bulunduğu tehlike ne kadar büyükse, İzmir büyüklüğündeki Katar'ın Suriye'de, Libya'da terör coğrafyası kurmasına yardım eden ve kendisini ümmetin lideri olarak gören Erdoğan

için de o kadar büyük. Peki, Katar aşağı Doha yukarı, dünya medyasında yazılıp çizilenlerin içinde neden pek Erdoğan'ın adı geçmiyor?

Ankara ile Doha'nın paslaşarak birlikte Suriye'de neler karıştırdığını bilmemek için, çevresinde olup bitenleri gördüğü halde mantık yürütemeyen mahallenin delisi olmak gerekiyor.

Örneğin Erdoğan'ın gemilerle Kuzey Afrika'ya El Kaideci taşıdığını daha önce defalarca deklare eden Arap liderler neden bıyık altı suskunluğu yaşıyorlar?

Cevap: Başta dedik ya, Ortadoğu bazı kritik anlarda susmayı bilir, ketumdur, sabırlıdır. Yıkıp perdeyi viran eylememek için önce torbacılarla ve konsensüs hedeflerle ilgilenmeyi daha uygun bulurlar.

Ortadoğu'nun kanlı rejimleri, miadı dolmuş başka bir kanlı devlet reisinin istenmeyen adam ilan edildiğini Birinci Körfez savaşında ilan etmişti.

Dünya medyasının da bundan aşağı kalır yanı yok doğrusu. Rusya, ABD, İngiltere başta olmak üzere neredeyse bütün Batı medyasında Erdoğan'ın IŞİD'le ilişkisini, alış verişini, El Nusra ile aynı yatağa girip bir dünya çocuklarının olmasını defalarca yazdılar, yayın yaptılar, analiz ettiler. Belli ki onlar da Ortadoğu'daki orucun bitiminde yenen iftar yemeğine çorbadan başlanmasını "saygıyla" karşılıyorlar. Hem IŞİD düşerken bütün kötü hatıraları

üzerine yükleyecekleri birinci figüranı cesaretlendirmemek, hem de onun iş ortağı uzun kollu figürleri ürkütmemek için böyle bir yol izliyor olabilirler.

UNUTMUŞ OLAMAZLAR

Yoksa Başakşehir'de, Çapa'da, Sultanbeyli'deki IŞİD ofislerinin Google Earth'teki koordinatlarını onlar da biliyor elbette.

Ya da post-Sovyet coğrafyasından Antalya'ya getirilen radikal cihatçıların buradaki eleman devşirme merkezlerinde koyun seçer gibi seçilip ihtiyaca göre Halep ya da Rakka'ya gönderildiğini unutmuş olamazlar. Zira Moskova'da düzenlenen basın toplantısında yayınladıkları uydu görüntüleri ve Türkiye topraklarındaki IŞİD trafiği hala zihinlerde taptaze.

Ya da Erdoğan ailesinin gemilerinin, tankerlerinin,

TIR'larının Rakka'dan getirilen petrolü nasıl kahramanca, sırf "ümme" için Anadolu topraklarına taşıdığı, adeta bir Fatih edasıyla petrol gemilerini karadan, denizden "yürüttüğü" gerçeğini sonsuza kadar rafa kaldırmış değiller elbette.

Adana'da, Antep'te, Hatay'da basılan ve Türkiye'nin birçok ilinde dağıtılan IŞİD'in "resmi" dergi ve yayınlarını da okumamış olamazlar.

NİTEKİM UNUTMAMIŞLAR

Onlarca örnekten sadece bir kaçını hatırlatmamız, Kimyasal Ali'den Komik Ali'ye geçiş hikâyesinin neresinde olduğumuzu anlatmaya yeter belki.

11 Eylül 2014. Kolombiya Üniversitesi'nden David L. Philips, Huffington Post'ta yayımladığı bir yazıda Erdoğan hükümetinin IŞİD'e mali, silah, mühimmat ve gıda desteği verdiğini ayrıntılı şekilde açıkladı. IŞİD militanlarının nasıl koordine edildiği ve özel araçlarla Suriye'ye taşındığı da anlatıldı. http://www.huffingtonpost.com/david-l-phillips/research-paper-isis-turke_b_6128950.html

4 Aralık 2015. Rusya, Erdoğan ailesinin IŞİD'le petrol alışverişini uydu görüntüleri ve belgeler eşliğinde dünyaya duyurdu. (<http://www.independent.co.uk/news/world/europe/russia-releases-proof-turkey-is-smuggling-isis-oil-over-its-border-a6757651.html>)

17 Ağustos 2016. Alman hükümetinin sızdırılan raporu: Erdoğan, IŞİD ve HAMAS'ı destekledi.

2017'nin Temmuz'u... Suriye sınırında yakalanan IŞİD'çi, Suriye ve Türkiye topraklarındaki saldırıların Erdoğan ve MİT tarafından koordine edildiğini itiraf etti.

ŞEYH TEMİM'İN TAHTA VEDASI

ABD, üssü bulunan Katar'ın elden kayıp gitmesine de, çıkarları gereği kaos içinde çırpınmasına da izin vermez. Körfez, körfezliğinin önemli bir parçası Katar'ın çöküşüne seyirci kalmaz, Katar düşerse Körfez de yara alır çünkü. Olsa olsa Körfez'in

bu fevri çıkışının ardında, söz dinlemeyen ve çokça suça karışan Temim yönetimini değiştirmek, yerine Arap şeyhlerinin hatırını sayan güngörmüş, uslu birini getirmek olabilir.

Temim düşerken, mütemmim bir erk işleri toparlayabilir.

Temim bugüne kadar tükürdüklerini yalayıp bir güzel yutmazsa, yerde kalan ıslaklığı da iz kalmayacak şekilde temizlemezse başına gelecek budur.

Ancak görünen o ki şeyh Temim, babası gibi "hadi artık" dendiğinde kenara çekilecek biri değil. Bu yüzden onun elini kolunu bağlayıp, ağzına da bant çekmeden tahtından indirmek, yine Körfez krallarının isteyeceği bir şey olmayacaktır. O halde geriye tek bir seçenek kalıyor: Temim'i olabildiğince şeytanlaştırmak için elde bol miktarda bulunan terör desteği, silah dağıtımı, kara para trafiği gibi konuları dünyanın gözüne sokarak, önce Arap mahkemelerine, ardından da Lahey'e giden yolu açmak.

YA ERDOĞAN?

Tüm bunlar olup biterken bir zamanlar Suudi Arabistan öncülüğünde kurulması planlanan İslam ordusunun devrik komutanı, ümmetin atanamayan halifesi Erdoğan'ı bekleyen iki gerçeklik var:

1- Temim'in izah etmekte zorlandığı "bağzı" konularda Erdoğan rejiminin adını vermesi

yani moda deyimle itirafçı olması.

2- IŞİD düşerken Temim'in günahlarını ortaya dökerek caniler ordusuna açtıkları alanı gizli tutmaya çalışan Suud ve çetesi, çok daha sansasyonel şekilde IŞİD'in ikinci vatani yapılan Türkiye'nin kontrolsüz diktatörü için de benzer bir süreci başlatması.

Böyle bir süreç başlarsa, "Aman ha sakın yapmayın, Erdoğan teröre bulaşmamıştır. Bu ağır bir ithamdır. Bu bir oyun ve arkasında kim olduğunu bulamadık" diyecek bir ülke, bir pakt, bir uluslararası birlik görüyor musunuz?

ABD, üssü bulunan Katar'ın elden kayıp gitmesine de, çıkarları gereği kaos içinde çırpınmasına da izin vermez. Körfez, körfezliğinin önemli bir parçası Katar'ın çöküşüne seyirci kalmaz, Katar düşerse Körfez de yara alır çünkü.

ŞAMPİYONLUK KADAR HEYECANLI REKABET: Messi-Ronaldo

EFE YİĞİT

EfeYigit@Tr724.com

AFP

BİR SEZON DAHA geride kalırken gözler bir kez daha Lionel Messi ve Cristiano Ronaldo arasındaki rekabete çevrildi. 2008'den bu yana 'dünyada yılın futbolcusu' yarışı bu ikili arasında cereyan ediyor. Bu sezon Ronaldo için mükemmel geçti ancak Messi için benzer yorumu yapmak oldukça zor. Tek tesellisi La Liga gol krallığı oldu. Ve tabii kazanılan Kral Kupası.

Futbol tarihinin gelmiş geçmiş en iyi isimleri sıralaması yapılırken, Brezilyalı Pele ilk sıraya, Arjantinli Maradona ikinci sıraya yazıldı hep. Futbol otoriteleri uzun süre, Pele ve Maradona aynı dönemde oynasa hangisi daha iyi olurdu sorusuna cevaplar aradı. İkilinin top koşturduğu dönemdeki şartların farklılığına dikkat çekilerek, hangisi daha iyi kıyasının yapılmayacağını savunanlar da oldu. İki dünya yıldızının aynı dönemde yeşil sahalarda ter dökmesi ise Messi-Ronaldo ikilisi ile gerçekleşti.

MESSİ SEZONA KÖTÜ BAŞLADI

Messi için 2016-17 sezonu şansızlıkla başladı. Yazın oynanan Copa America finalinde Şili'yle karşılaşan Arjantin, maçı penaltılar sonucu kaybetti. Üstelik Arjantin'in yıldızı Messi penaltı kaçırdı. Lige geçildiğinde Real Madrid ile amansız bir şampiyonluk yarışı verilirken, Barcelona beklenmedik puan kayıplarıyla yarışta avantajı rakibine kaptırdı. Şampiyonlar Ligi'nde ikinci turda ilk maçta 4-0 yenildiği PSG'yi rövanşta 6-1 yenerek tarihi bir skora imza atan Barcelona, çeyrek finalde Juventus'a elenerek Avrupa defterini kapattı. Ligde şampiyonluğu Real Madrid'e kaptıran Barcelona, teselli olarak Kral Kupası'yla yetindi. Messi ise ligde attığı 37 golle krallık tacını takabildi.

RONALDO, EURO 2016'YLA START ALDI

Ronaldo için ise 2016-17 sezonu rüya gibi başlıyordu. Geçen yaz düzenlenen Euro 2016'da Portekiz

sürpriz bir şekilde kupaya uzandı. Tek şanssızlık Ronaldo'nun final maçının daha başlarında sakatlanarak oyundan çıkmasıydı. Sezona Avrupa Şampiyonu olmanın moraliyle başlayan Ronaldo, FIFA Altın Top'u da 4. kez kazandı. Real Madrid 5 yıl aradan sonra La Liga'da şampiyonluğa ulaşırken, aynı başarıyı Şampiyonlar Ligi'nde de gösterdi. Ronaldo, attığı 12 golle Şampiyonlar Ligi'nde 6. kez gol kralı oluyordu.

Messi 5, Ronaldo 4 kez FIFA Altın Top'un sahibi oldu. Bu sezon ibre Ronaldo'dan yana gözüküyor. Messi bu sezon oynadığı 52 maçta 54 gole imza attı. Ronaldo ise sezon boyunca 46 maçta 42 gol kaydetti. Portekizli yıldız sakatlığı sebebiyle sezon başında takımda pek yer almadı. Sezon sonundaki yoğun maç trafiği sebebiyle de teknik patron Zinedine Zidane, güvendiği oyuncusunu ara ara dinlendirmişti.

RONALDO, MESSİ'DEN ÖNCE FUTBOLA ADIM ATTI

Ronaldo 2002-03 sezonunda futbol sahnesinde yerini alırken, Messi 2004-05 sezonu itibariyle yeşil sahalarda boy göstermeye başladı. Yani Ronaldo 15, Messi 13 sezondur top koşturuyor. Ronaldo ilk sezonunda 31 maçta şans bulup, 5 gol atarken, Messi ilk sezonunda sadece 9 maçta sahaya çıkıp 1 gol attı. Aradan geçen yıllarda Ronaldo Sporting Lizbon, Manchester United ve Real Madrid formasıyla çıktığı 716 maçta 529 gole ulaştı. Kariyeri boyunca sadece Barcelona formasını giyen Messi ise 583 maçta 507 golle inanılmaz bir performans gösterdi.

Messi 2011-12 sezonunda oynadığı 60 maçta 73 gole imza atarak kırılması bir rekorun sahibi oluyordu. Ronaldo'nun en gollü sezonu ise 2014-15 sezonunda 54 maçta kaydettiği 61 gol oluyordu. Geçen sezon 41 gol atan Messi bu sezon 54 golü bulurken, Ronaldo geçen sezonki 51 gole karşılık bu sezon 42 gol kaydetti.

İSTATİSTİKLER NEREDEYSE BAŞA BAŞ

Ronaldo'nun 5 lig şampiyonluğu var. Messi tam 8 kez şampiyonluk kupası kaldırdı. İkilinin Şampiyonlar Ligi rekabetinde ise beraberlik var. Her iki yıldız da 4 kez Şampiyonlar Ligi'nde mutlu sona ulaştı. Ancak Şampiyonlar Ligi'nde en çok gol atan oyuncu yarışında Ronaldo önde bulunuyor. Ronaldo 140 maçta 104 gol atarken, Messi 115 maçta 94 kez fileleri sarstı.

UEFA Süper Kupa'yı Messi 3, Ronaldo 1 kez kazanırken, Dünya Kulüpler Kupası'nda her iki isim de 3 kez şampiyonluk sevinci yaşadı. Yine ikili 4 kez gol

krallığını hak etti. İstatistikler iki isim arasında gidip geliyor. Bazen Messi, bazen Ronaldo öne geçiyor.

Messi-Ronaldo rekabeti en az şampiyonluk yarışı kadar heyecanla takip ediliyor. Messi geçtiğimiz günlerde "Ronaldo ile aramızdaki rekabetin büyük kısmı basının uydurması. O, çok kaliteli ve harika bir oyuncu. Tüm dünya bunu biliyor" açıklamasını yaptı. Basın uydurması olsa bile ikilinin rekabeti milyonları ekran başına kilitlemeye yetiyor.

Ronaldo 2002-03 sezonunda futbol sahnesinde yerini alırken, Messi 2004-05 sezonu itibariyle yeşil sahalarda boy göstermeye başladı. Yani Ronaldo 15, Messi 13 sezondur top koşturuyor.

Şimdi e-gazete zamanı!

HEMEN ŞİMDİ ABONE OLUN, GERÇEKLERDEN HABERİNİZ OLSUN!

ABONELİK İÇİN TIKLAYIN

KARNELER ALINDI, ŞİMDİ GELECEĞİ PLANLAMA VAKTİ

2016-2017 Eğitim-Öğretim yılı bitti. Karneler alındı. Çocuklarından yüksek performans bekleyen ailelerin karnede düşük not gördüğünde konuya farklı açılardan bakması gerekiyor. Bir çocuğun her derste aynı yetenekte olması ve her derse aynı ilgiyi göstermesi mümkün değil. Uzmanlar, karne ve not tartışmasını sürdürmek yerine geleceği planlamayı öneriyor.

İŞTE YAPILACAKLAR LİSTESİ

SAKİN KALIN

Öncelikle karne ve düşük notlar konusundana çocuğunuzla yüksek sesle tartışıp aşırı tepki göstermekten kaçınin. Çünkü böyle bir durumda çocuk, sizden uzaklaşacak ve konuşmaktan kaçınacaktır. Unutulmaması gereken, çocukla ile aile arasındaki en temel bağın sevgi olduğudur. Notları beğenmediğinizi ama onu her ne olursa olsun sevdiğinizi bilmesi gerekir.

ÇOCUĞUNUZLA KONUŞUN

Çocuğunuzun düşük notları sebebiyle onu cezalandırmamalısınız. Temel amacınız, notların neden düştüğünü öğrenmek olmalıdır. Ders konuları ile ilgili eksikleri mi var? Zaman yönetimi konusunda mı desteğe ihtiyacı var? Okul arkadaşları ile ilgili sizin bilmediğiniz bir sorun mu yaşıyor? gibi konuları değerlendirebilirsiniz.

HER ÇOCUĞUN FARKLI OLDUĞUNU UNUTMAYIN

Çocuğunuzdan beklediğiniz notların gerçekçi olup olmadığını düşünün. Eğer çocuğunuz okul sorumluluklarını yerine getirip ödevlerini zamanında yapmış, derslere katılım sağlamış ise karnedeki notlar düşük olduğu için onu cezalandırmak olumsuz sonuçlar doğurabilir.

BAŞARISIZLIĞI YAŞAMASINA İZİN VERİN

Başarısızlığın da önemli bir hayat dersi olduğunu unutmayın. Çocuğunuz başarısız olduğu dersler için yaz tatilinde ekstra çalışma programı uygulayarak tatilini arkadaşlarından farklı şekilde geçirecekse önümüzdeki yıllarda bu deneyimi hatırlayarak daha fazla gayret gösterecektir.

ÖĞRETMENLERİ İLE İLETİŞİMDE KALIN

Çocuğunuzun hangi alanlarda desteğe ihtiyacı olduğunu anlamak için öğretmenleri ile görüşmeler organize edip okulundan destek alın.

GELECEKTEKİ BAŞARISINI PLANLAYIN

Yaz tatilini etkin ve verimli bir şekilde değerlendirmek için desteğe ihtiyaç duyduğu dersleri içine alacak şekilde bir çalışma programı hazırlayın. Çocuğunuzun ilgisini çeken konuları günlük hayat-taki uygulamaları örnek olarak gösterip derslerle bütünleştirin.

KÜNYE

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Selim GÜNDÜZ | SelimGunduz@Tr724.com

HABER DİREKTÖRÜ

Sefer CAN | SeferCan@Tr724.com

YAYIN KOORDİNATÖRÜ

Ali Mirza YAZAR | AliMirza@Tr724.com

YAZIŞLARI MÜDÜRÜ

Erman YALAZ (Web) | ErmanYalaz@Tr724.com
Kemal AY (e-gazete) | KemalAy@Tr724.com

TASARIM

Alper UYANIK | AlperUyanik@Tr724.com
Zülfikar ALİ | ZulfikarAli@Tr724.com

SOSYAL MEDYA EDİTÖRÜ

Ömer Özdemir | OmerOzdemir@Tr724.com

İMTİYAZ SAHİBİ TEMSİLCİSİ VE HUKUK DANIŞMANI

Mehmet YILDIZ | MehmetYildiz@Tr724.com

REKLAM

info@Tr724.com
E-GAZETE | Egazete@Tr724.com